

แนวคิด...วิถีสานะชานาญการพิเศษ

นำเสนอเมื่อ : 2 ก.พ. 2552

วิถีสานะครูชานาญการพิเศษ

...ผ่านแล้วดีใจด้วยนะเพื่อน..เสียงเพื่อนที่หวังดีและปรารถนาดีต่อเรา
ปลงวาจาออกมาจากก้นบึ้งของหัวใจด้วยความบริสุทธิ์ใจที่แสดงความ
ยินดีต่อเรา...เชื่อมั้ยว่าขณะเดียวกัน..เวลานั้น
ขณะนั้นหลายสายตา..และหลายความรู้สึกที่แตกต่างมองเราด้วยความ
ไม่สรรเสริญยินดี แต่นั่นใช่ที่เราจะสนใจในความรู้สึกของคนเหล่านั้น
เหตุการณ์เช่นนี้ห้ามมีแต่เฉพาะเราไม่
เชื่อเลยว่าอีกหลายคนหลายแห่งก็ต้องมีแบบนี้เช่นกัน.....

บางครั้งก็ทำให้ทบทวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่าเป็นเพราะอะไรทำไม?
ถึงมีได้และเสีย...ทั้งๆที่เป็นเรื่อง

ที่ดีควรส่งเสริมและสนับสนุนกันจึงจะถูกต้อง
รู้ทั้งรู้ว่าไม่ได้มางายนักตัวคนที่ได้ภูมิใจตัวเองมาก...แต่คนที่ยังไม่ได้
กลับมามองว่าเป็นเรื่องที่ไม่น่ายินดี...ใช่!

เขาใจดีว่าหวัอกคนที่ยังไม่ผ่านเป็นเช่นไร...แต่ก็ไม่ควรแสดงออกในทาง
ลบกับเพื่อนที่ผลงานผ่านการประเมินเช่นนั้น...เพราะทำให้มองในมุม
กลับได้ว่าท่านมีจิตใจที่ยังไม่เปิดกว้าง ยังปิดตัวเองอยู่

แล้วอยากถามเหลือเกินว่าเมื่อไรท่านจะเป็นผู้เจริญในสติปัญญา

ได้เล่า...ท่านควรจะแสดงความยินดีด้วยความจริงใจกับเพื่อนที่ผ่าน
การประเมินแล้ว...จากนั้นท่านก็ขอคำแนะนำจากเขา เชื่อเขา

ปรึกษาเขา

จึงจะเป็นการกระทำที่ถูกต้อง...ของผู้ที่จะพัฒนาตนเองและจะเป็นผู้รู้ดี

อไป

การเริ่มต้นทำผลงานวิชาการเพื่อขอตำแหน่งวิทยฐานะไม่ใช่เรื่องยาก
ขณะเดียวกันก็ไม่ใช่เรื่องง่ายนัก!!

สิ่งแรกที่จะต้องทำคือต้องถามตัวครูเองก่อนว่า....ครูพร้อมที่จะส่งผลงาน
ในรายวิชาใด...มีหลักฐานที่ปรากฏชัดเจนหรือไม่

นำเสนออ้างอิงใดมากน้อยเท่าใด...ครูจะให้ใครเป็นที่ปรึกษาตรวจดูผลงาน
ครูขณะทำ...ครูอย่าปล่อยให้เขาทำให้ครูเดือดขาด

เรื่องนี้ขออย่างมาก

...ให้นึกเสมอว่าไม่มีใครรู้ข้อมูลเนื้อหาวิชาและรู้จักนักเรียนที่เราสอนดี

มากเท่าเราผู้สอนเอง...ครูต้องหมั่นติดตามตรวจงานของตัวเอง

สิ่งใดที่ยังไม่ถูกต้องยังไม่ครบถ้วน ครูต้องรีบทำให้ถูกต้องทันทีเช่น
แผนการเรียนรู้อาจมีสอตรงไหน หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่

ครูมีภูมิปัญญาท้องถิ่นสอตรงไหนในแผนหรือไม่

ครูวัดจุดประสงค์ได้ครบถ้วนทุกด้านหรือไม่ ผลที่เกิดกับผู้เรียน

ลงสู่นักเรียนแค่ไหน เป็นเชิงประจักษ์หรือไม่

หลายอย่างที่ต้องละเอียดละออ ในผลงานครูเอง ตลอดจนการใช้ ICT
ประกอบในการสอนหรือไม่ และอีกอย่างคือการพิมพ์งาน

ครูอย่าเชื่อคนอื่นที่พิมพ์ให้

ครูต้องตรวจดูความถูกต้องของตัวหนังสือสะกดไวยากรณ์

ถูกต้องหรือไม่ ที่สำคัญฉีกคำหรือไม่

เหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการทำผลงานวิชาการทั้งนั้น

จากนั้นเมื่อครบถ้วนสมบูรณ์แบบพร้อมส่งงาน
ครูก็ต้องตรวจทานงานอีก จนกว่าจะแน่ใจในความถูกต้องของผลงาน

ไม่ใช่งานสัมดำ ไม่ใช่งานห่อหมก ลวกๆريبๆ แล้วมัวเสียดายที่หลังก็ไม่ใช่

เพราะฉะนั้นครูทุกท่านที่ผ่านผลงานแล้วจะทราบดีว่า

ความพยายามแต่ละขั้นตอนของการทำผลงานก่อนนำเสนอ

ต้องใช้ความมานะพยายามตั้งใจในการทำให้ถูกต้องเพียงใดท่านเหล่านี้

นรุตติ สมควรที่ท่านจะต้องภูมิใจตัวเอง

และเพื่อนครูที่มีจิตสำนึกครูที่ดีแสดงความปีติยินดีด้วย

เป็นสิ่งที่น่าภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง
ส่วนอีกประเภทในทางตรงข้ามจะไม่ขอพูดถึงหลายท่านรู้ดี
แต่เชื่อเถอะว่า....ครูที่มีจิตใจงดงามนี้แหละ...สักวันหนึ่งเขาก็จะได้รับ
ความภูมิใจนี้เช่นกัน
ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานเช่นกัน...
เพราะเขาเป็นแก้วน้ำที่รอการเติมเต็ม
จากครูเสมอ...เขาก็ต้องมีการพัฒนาตัวเองไปเรื่อยๆ.....และเขาเป็นผู้
ที่มีความพร้อมทั้งกาย และจิตใจที่จะประสบความสำเร็จ....นั่นเอง....!!!

ครูรัชนี้

ยินดีรับแลกเปลี่ยนเรียนรู้ [ที่ e-mail:ratchaneekuna@hotmail.com](mailto:ratchaneekuna@hotmail.com)